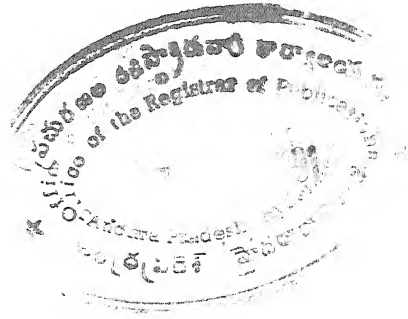

Accession : 28639

154
u-2001

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

దీవి సుబ్బారావు ఇదివరకటి రచనలు

వైశాఖ సముద్రం

హంసలదీవి

మాటన్నది జ్యోతిర్లింగం

నవనవం

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

దీవి సుబ్బారావు

Chinnappudanni Aascharyame:

A Collection of Poems in

Telugu language by

Deevi Subbarao

First Edition: March 2001

Printed and Published by the Author

Copyright: Author

Composed at:

21st Century Business Communications

Dilsukhnagar, Hyderabad.

Cover Design:

G.V. Ramana

For Copies:

Deevi Subbarao

143, Vasavi Colony,

Hyderabad-500 035.

Phone: 4036901

Price Rs 30

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

ఇందులో వున్న పదహారింటిలో ఐదు - చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!, వర్షం, సూర్యుణ్ణి చూశారా మీరు?, చలి, చిత్రమైన వస్తువు, ఎప్పడో 1990, 1991 ప్రాంతాల్లో రాసినవి. 'అకాలం' అంతకు చాలా ముందుది. మిగతావి తరువాతవి. వీటిల్లో కొన్ని పత్రికల్లో పడినవి.

విషయసూచిక

1. చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!	11
2. వర్షం	13
3. శైశవం	17
4. సంధానం	20
5. తప్తకాంచనం	23
6. సూర్యుణ్ణి చూశారా మీరు?	26
7. చలి	28
8. అడుగు జాగ్రత్తగా వేయి	31
9. సంకల్పం	33
10. అసందర్భం	34
11. సౌహృదం	36
12. చిత్రమైన వస్తువు	37
13. అకాలం	40
14. లిఖితం	41
15. తెలిసిన పద్యాలు	42
16. చిత్కళ	44

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!
చూరు నుండి కారే వర్షపు చుక్కలు
రేపులో దిగిన ఆవుల మందలు
గూట్లో కువకువలాడే పావురాయి
ఎగిరే గాలిపటం కదిలే నీరు
దూదిపింజెల్లా తేలే మబ్బులు
వెన్నెట్లో పరిగెత్తే చందమామ
పాలు తాగే కుక్కపిల్ల
కళ్ళింత చేసుకొని చూస్తుంటారు పిల్లలు
ఎప్పుడూ కొత్తగా చెప్తుంటారు కవులు

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

వాళ్ళు భాషను పుట్టిస్తారు

వాళ్ళు భాషను పండిస్తారు

బ్రతుకుకీ మృత్యువుకీ మధ్య

దారి కడతారు

అమ్మ వాడిలో హాయిగా కన్ను మూస్తారు

అమ్మ చచ్చిపోతే రొమ్ము కుడుస్తూ ఆడుకొంటారు

వాళ్ళ ధ్వని ఓంకారం

వాళ్ళ ధ్యాస శ్రీకారం

లొక్కం తెలిసిన వాళ్ళకి

అర్థం కాదు వాళ్ళ తీరు

రెండు భిన్న ధృవాల కావలి తీరం

వాళ్ళ వూరు

వర్ణం

పైనున్న ఆకాశం అడుగు నుండి
లోతైన మబ్బుల మడుగు నుండి
ఎగుర్తూ పోయే తెల్లకొంగల బారు నుండి
నిబ్బరంగా నిలబడ్డ గాలిగోపురం మీది గూడు నుండి
ఊరేగే ఉత్సవ విగ్రహం నుదుట మాయని
కుంకుమ బొట్టు నుండి

ఇళ్ళ చూరు నుండి
రావాకు చివళ్ళ నుండి
తిరిగే పిల్లాడి చింపిరి జుట్టు నుండి
తారంగమాడే బంగారుతల్లి జడకుచ్చ నుండి
వంగిన బంతిపూమొక్క తొడిమ నుండి
ఈదురుగాలి గుండె నుండి
బోదురుకప్ప గొంతు నుండి
అంతా గమనిస్తున్న గోవుమాలక్ష్మి కంటి కొసల నుండి

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

తుంపరగా జల్లుగా
చినుకుగా ధారగా
ఆశ్చర్యంగా అద్భుతంగా
కురుస్తుంది
వాన

పిట్టంత మేఘం
పదూళ్ళు కురుస్తుంది
రెట్టంత మెరుపు
పదూళ్ళు కనిపిస్తుంది
కూతంత వురుము
పదూళ్ళు వినిపిస్తుంది

దీవి సుబ్బారావు

వేసవికాలం ఒళ్ళంతా

ఉడికి

శీతాకాలం

వణికి

వర్షాకాలం హఠాతిరేకంతో

వూరిపోతుంది

ఊరికంతా వాన రాకడ

ముందుగానే తెలిసిపోద్ది

కొంచెంగా గాలికెరటం వచ్చి

చూచాయగా చెప్పి పోద్ది

తూనీగలన్నీ పైకిలేస్తయ్

పక్షులన్నీ ఆకాశానికడ్డంగా పరిగెడతయ్

గజ్జెకట్టిన మేఘాలు

చిందులేసుకొంటూ వస్తయ్

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

నల్లటి కృష్ణుని మొహాన
ఊగే ఉంగ్రాల జుట్టులాగుంటాయి మేఘాలు
నల్లటి కృష్ణుని పెదాన
ఉండి ఉండి మ్రోగే వేణువులాగుంటాయి మేఘాలు
నల్లటి కృష్ణుని వెనకాల
ఉరికి ఉరికి వచ్చే గోవుల్లాగుంటాయి మేఘాలు

వర్షం చుక్కలు చెరోపడి
చెరువంతా నీటిపుష్పాలు విచ్చుకొంటాయి
ఊపిరి సలపని చేపలు
ఈదుకొంటూ పోతాయి

వర్షమంటే ఏంటను కొన్నారు?
దేవుడు చూపే దయ!
పసివాళ్ళు తడిసి పరవశించేది
అందుకే కద!

శైశవం

మళ్ళీ మనం

పసివాళ్ళం కాగలమా?

అమాయకంగా స్వచ్ఛంగా

మనం మళ్ళీ మహావీరుళ్ళా

దిసమొలతో నవ్వుతూ నిర్భోగలమా?

ప్రపంచాలు జయించాం పస్తులు పడుకొన్నాం

బైరాగులు భోగులు

మహారాజాధిరాజులమయ్యాం

వింతలు విశేషాలు కనిపెట్టాం

పసివాళ్ళం కాలేకపోయాం

చిన్నప్పడన్నీ అశ్చర్యమే!

మనం మళ్ళీ
మొదటికి పోయి
మోడువారిని మెదళ్ళను
శీతలస్నేహజలాలతో తడిపి
మళ్ళీ మనం
చిగురింపజేయగలమా?
మనం మళ్ళీ
పసివాళ్ళం కాగలమా?

జీసస్ క్రైస్తూ ఐన్ స్తీనూ
కన్ ఫ్యూషియస్ రమణమహర్షీ
రామకృష్ణపరమహంస
ఎవరైతే ఏమిటి
జ్ఞానం అంచులు తాకిన ప్రతి ఒక్కరు
శైశవం దాటని జడులు

దీవి సుబ్బారావు

మహాజలధి మధ్యంలో
రావాకు మీద దర్శనమిచ్చే దేవుడు కాదా
శిశువు?

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

సంధానం

ప్రథివీకాంత కళ్ళు
పెద్దపెద్ద చేపల్లా వున్నవి
కట్టుకొన్న చీరె
పచ్చటి చెట్లు చుట్టారా పరుచుకొన్నట్లు వుంది
కమ్మటి పాట
కోయిలలన్నీ కలిసిచేసే గానకచేరీలా వుంది
వాలు జడ
గట్లమీద దట్టంగా పెరిగిన తాటితోపులా వుంది
సన్నటి నడుం
శరత్కాలంలో సగమైన కృష్ణలా వుంది

దీవి సుబ్బారావు

ఆకాశరాజు పైనుండి చూసి
పరవశించి పోయాడు
పురుషస్పర్శకు పుడమికాంత
పులకరించి పోయింది

వాని ముఖాన పడ్డ ముంగురులు
ముసిరిన కారుమేఘాల్లా వున్నవి
గట్టిగా విడిచే నిట్టూర్పులు
వడిగా వీచే గాడ్పుల్లా వున్నవి

అతడు

ఉరుముల మెరుపుల ఉద్రేకి

ఆమె

శబ్దస్పర్శరూపరసగంధి

సర్వకళాభినేత్రి

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

వర్షం ధారకట్టి
భూమ్యాకాశాలు ఒక్కటైనాయి
పురుటినొప్పులు పడి భూమి
శ్యామలసస్యం ప్రసవిస్తుంది

తప్ప కాంచనం

నువ్వు ఎదురుగా వున్నావన్న సంతోషం లేదు
ఎప్పుడు వెనుదిరిగి పోతావో అన్న దిగులు తప్ప

ఇప్పుడుదాకా ఎక్కడున్నాం మనం?
తిరునాళ్ళలో తప్పిపోయిన పిల్లలు
సాయంత్రం సందడి తగ్గేక

తిరిగి కలుసుకొన్నట్టు కలుసుకొన్నాం
జీవితం సగం గడిచాక

ప్రవాహంలో కొట్టుకొచ్చిన కట్టెలమే అనుకో
మనయిద్దరం
సముద్రంలో కలిసేదాకా కలిసుంటే
కావలసిందేముంది అంతకంటే

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

నేనేదో మాట్లాడుతుంటే
నువ్వలా చూస్తుంటావు కళ్ళప్పగించి
ఎక్కడికి వెళ్తావోగాని
తిరిగొచ్చేసరికి నీబుగ్గల్నిండా
గులాబీలు పూసి వుంటాయి
రెండు పెదాలకీ పుప్పొడులద్దె వుంటాయి

ఎవర్ని జూసైనా
ఎందుకు భయపడాలి మనం?
ఇంట్లో కట్టిపడేసుకొనేకంటే
బూర వూదుకొంటూ తిరిగితే తప్పేంటి?

ఎవన్నా అంటే
గొంతులో సెలయేర్లు పుట్టి గలగల నవ్వుతావు

దీవి సుబ్బారావు

ముందే కరిగిన మేఘం నేనని
గురుతుండదు నాకప్పుడు

నీకింకా

పసితనం పోలేదు

పూత సమయంలో

మామిడాకుల మిసిమి తగ్గనట్లు

నీకున్న సంకెళ్ళు వూడాలంటే

కత్తులూ రంపాల్తో కొయ్యాలంటగదా!

శరీరం హృదయం ముక్కలు కాకుండా

వాటిన్నేనే కాపాడుతున్నా!

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

సూర్యుణ్ణి చూశారా మీరు?

ఉదయించే సూర్యుణ్ణి చూశారా మీరు?
చూడండిసారి

చదువుకొనే రోజుల్లో
నాకిదే పని
ప్రాద్దున్నే లేవటం
పాచిమొహంతో పిట్టగోడెక్కి కూర్చోవటం
చలికి వణుకుతూ
చీకటి తెరల్ని చేత్తో నెట్టుతూ

అస్తమించే సూర్యుణ్ణి చూశారా మీరు?
చూడండిసారి

దీవి సుబ్బారావు

సాయంకాలం కాగానే
సముద్రపొడ్డుకు పోయి
ఇసుకలో పీతలపక్కన చతికిల పడేవాణ్ణి
చల్లగాలికి పొంగుతూ
మీదికొస్తున్న కెరటాల్ని చూపుతో ఆపుతూ

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

చలి

పదినాళ్ళుగా
చలి ఈవూళ్ళో తిష్టవేసి
మొత్తం జనాన్ని
గజగజ వణికించేస్తున్నది

కనిపిస్తే చాలు మీద పడి
పులిలా పీక్కుతింటున్నది
చెట్ల మీద నుండి దూకుతూ
గాండ్లు గాండ్లుమని తిరుగుతున్నది

దీవి సుబ్బారావు

చెవుల కిందుగా తలకట్లు కట్టుకొని
ముక్కుతూ మూలుగుతూ
ఎక్కడపడితే అక్కడ
దాని వాతపడ్డ క్షతగాత్రులే

భయపడి ఎవ్వరూ
వీధుల్లోకి వెళ్ళటం లేదు
తలుపులు కిటికీలు మూసి
ఇళ్ళలో గడుపుతున్నారు

దండేలు బస్కీలు తీసిన
పెద్ద పెద్ద వస్త్రాదులు సైతం
వంటింట్లో పొయ్యి ముందు కూచోని
చేతులు నులుముకొంటున్నారు

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

రక్షించేవాడు

సూర్యనారాయణుడనుకొంటే

వాడూ

కరవయ్యాడు

అదుగు జాగ్రత్తగా వేయి

ఏదీ వృథా పోదు

నీ పాపం నీతోటే ఆగదు

ఎండాకాలం మంటలా వూరు చుట్టబెడుతుంది

కాలాంతరంలో కట్టి కుడుపుతుంది

మధ్యధరాసముద్రంలో ఎక్కడో

కొంతమేర వేడెక్కితే

నీవుండే వూర్లో బోర్లు ఎండిపోతాయి

ఇక్కడ నువ్వు పెరట్లో చిక్కుడుపాదు పెళ్ళగిస్తే

అక్కడ ఆకాశంలో చుక్కల మొదళ్ళు కదులుతాయి

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

ఆకలితో వచ్చిన కుక్కని
కుక్కేగదాని కాలిలో తన్నితే
అది వెళ్ళి పరమాత్మ డొక్కలో తగులుతుంది
చిన్న చీమకాలు విరిగితే
ఎక్కడ అగ్నిపర్వతాలో బద్దలవుతాయి

అడుగు జాగ్రత్తగా వేయి

సంకల్పం

ఒక్క సూర్యుడు సరిపోడా
పేరుకొన్న చీకటి పోగొట్టేటందుకు?

తొలకరిజల్లు ఒక్కటి చాలదా
వాడిన మొక్కల్లో ప్రాణం నింపేటందుకు?

తలచుకొంటే
నువ్వుక్కడివి చాలవా
చుట్టూతావున్న జనాల్లో చైతన్యం తెచ్చేటందుకు?

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

అసందర్భం

నగరంలో పుట్టి పెరిగిన వాళ్ళు
సూర్యోదయాలూ అస్తమయాలూ

బహుశా చూసుండరు

పున్నమినాటి చంద్రుడి అందాన్నీ
అమావాస్యనాటి చీకటి భయాన్నీ

అనుభవించి వుండరు

పంకా తిరిగితేనే గాలి.

స్వీచ్చి వేస్తేనే వెలుతురు.

మలయ మారుతాలకీ

కాంతి తరంగాలకీ ఇళ్ళలో చొరబాటులేదు

ఎప్పుడూ చెట్లు కూల్చేకాలమే అయినప్పుడు

ఆకురాలు కాలం ఎక్కడిది?

దీవి సుబ్బారావు

ఆవిర్లుకమ్మి

ఆకాశం రంగు మారిపోయింది

లోకజ్ఞానం

నాలుగోడలమధ్య ఇరుక్కుపోయింది

పిల్లలకి పాలు పాకెట్లలో దొరుకుతాయని తప్ప

గెదెను పితికితే వస్తాయని తెలియదు

తినే బియ్యం చెట్లకు కాస్తాయని అనుకొన్నా

అది వాళ్ళ తప్పకాదు

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

సాహ్చదం

ఉక్క అనీ

వేడిగాడ్పు అనీ

కనపడే సూర్యుడు మండే కొరివి అనీ

చెప్పి

వేసవి కాలమంటే జనాలు మెచ్చరు నిజమే

కాని

అదే లేకుంటే మనకు మరుమల్లై లెక్కడివి?

మామిడిపళ్ళ రుచులెక్కడివి?

మరుసలేడు పొలాలకు జీవజలాలు

జవసత్వాలు ఎక్కడివి?

అందుకని

ఏడాదికోమాటు వచ్చే వేసంగికి

అడ్డు చెప్పమాకండి

దీవి సుబ్బారావు

చిత్రమైన వస్తువు

చావటానికి

కారణం కావాలి మనిషికి

రోగమో రోష్టో రావాలి

కారు చక్రాల క్రిందన్నా పడి నలగాలి

బలవంతంగా గొంతు బిగియాలి

గుండెనొప్పితో మెలికెలు తిరగాలి

ఇంకెన్నో తిప్పలు పడాలి

కొందరట్లాకాదు

తిని తిరుగుతూ

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

ముందే తేదీ చెప్పి వుంచుతారు
కూర్చున్న వారు కూర్చున్నట్లు
హాయిగా సునాయాసంగా పోతారు

కొందరు

భార్యాపిల్లల్ని నడివీధిలో వదలి
అర్ధాంతరంగా పోతారు

కొందరు

పన్నీ ముగిశాక
విశ్రాంతి కోసమనట్లు సెలవు తీసుకొంటారు

కొందరి చిన్నప్పడే ఎత్తుకుపోతుంది

కొందరు ఎంత వెదికినా తప్పించుకు తిరుగుతుంది

దీవి సుల్పారావు

ఒక్కోసారి

కర్కోటకుడని పేరున్నవాడు సులువుగా పోతాడు
మర్యాదస్థుడనిపించుకొన్నవాడు తీసుకుచస్తాడు

బ్రతుకు రహస్యం ఒక్క

మృత్యువుకు మాత్రమే తెలుసు

కనుకనే

చావు చాలా

చిత్రమైన వస్తువు

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

అకాలం

ఇంత వెన్నెల్లో
దాక్కొని గుండెల్లో
చీకటి రాకాసి

ఈ ముహూర్తంలో
చుట్టుకొని విరిదండలో
కాలసర్పం

లిఖితం

లేడిలా పరుగెత్తమన్నా
చేపల్లే ఈదమన్నా
క్లాసులోకెల్లా ఫస్టు నేనే
లెక్కల్లోమటుకు బండి సున్నా నాదే

పెద్దయ్యాక కూడా
పరిస్థితిలో మార్పులేదు
లెక్కప్రకారం జీవించటం
మనవల్ల కాదు

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

తెలిసిన పద్యాలు

సూర్యుడు ఉదయించినాక
డప్పకొట్టి చాటవలసిన అవసరం ఏముంది
ఆవిషయం?

కంటిచూపు ఉన్నవాడు
ఎలాగూ చూస్తాడు ఆ దృశ్యం

ఇల్లు వదిలి దూరదేశం పోయేవాడు
సరిపడా తెచ్చుకొంటాడు దారి బత్తెం తోడు
తనువు విడిచి తెలియని చోటుకి పోతూ
ఏం మూటగట్టుకెళ్తున్నావో చూడు

కొత్తబట్టలు తొడుక్కున్న పిల్లవాడు
స్నేహితులకు చూపించి సర్దాపడ్డట్లు
అప్పుడే రాసిన పద్యాలు పుచ్చుకొని
తెలిసిన వాళ్ళ దగ్గరకు పోతాడు కవి

చిన్నప్పడన్నీ ఆశ్చర్యమే!

చిత్కళ

శిల్పి దేన్నీ
కొత్తగా చెక్కడు
అనవసరమైన భాగాల్ని తొలగించి
రాయిలో ముందే ఏర్పడివున్న రూపాన్ని
ఆవిష్కరింపజేస్తాడు

కవి దేన్నీ
కొత్తగా చెప్పడు
అంతటా వ్యాపించి వున్న శబ్దాల్ని ఏరి
కావలసిన అర్థం పొదుగుతాడు
కాలానుసారం పరిణతి పొందిన వాటిని
లోకాహ్లాదంగా విహరింపజేస్తాడు.

